AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 651/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

az euroérmék kibocsátásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére [1],

rendes jogalkotási eljárás keretében [2],

mivel:

(1) A gyűjtésre szánt euroérmékről szóló 1998. november 23-i és 2002. november 5-i tanácsi következtetések, továbbá a pénzforgalomba szánt euroérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, a 2009. február 10-i tanácsi következtetésekkel jóváhagyott, 2008. december 19-i 2009/23/EK bizottsági ajánlás [3], valamint az eurobankjegyek és az euroérmék törvényes fizetőeszközi minőségének hatályáról és joghatásairól szóló, 2010. március 22-i 2010/191/EU bizottsági ajánlás [4] gyakorlatokat ajánl a pénzforgalmi euroérmék (ideértve az euro emlékérméket is) kibocsátására, a pénzforgalomra alkalmas euroérmék megsemmisítésére és a gyűjtőknek szánt euroérmék felhasználására vonatkozóan.

(2) Az euroérmék kibocsátására vonatkozó kötelező szabályok hiányában a tagállamok egymástól eltérő gyakorlatokat alakíthatnak ki, és így nem jön létre a közös valuta kellőképpen integrált kerete. Az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében tehát kötelező szabályokat kell bevezetni az euroérmék kibocsátására vonatkozóan.

(3) Az euro bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet [5] értelmében az euróban és centben denominált és a Tanács által meghatározott címletű és technikai jellemzőkkel rendelkező érméket az említett rendeletben meghatározott összes tagállamban, amelynek pénzneme az euro, törvényes fizetőeszköznek kell tekinteni. Az euroérmék címleteit és technikai jellemzőit a forgalomba hozatalra szánt euroérmék címleteiről és technikai jellemzőiről szóló, 1998. május 3-i 975/98/EK tanácsi rendelet [6] határozza meg.

(4) Azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro, kéteurós emlékérméket is kibocsáthatnak különleges alkalmak megünneplése céljából, az éves szinten és tagállamonként korlátozott számú kibocsátás figyelembevételével. Indokolt bizonyos mennyiségi korlátot megállapítani az euro emlékérmék tekintetében annak biztosításához, hogy ezek az érmék a forgalomban levő kéteurós érmék teljes számának továbbra is csak kis hányadát adják. Ezeknek a mennyiségi korlátoknak azonban elegendő emlékérme kibocsátását kell lehetővé tenniük ahhoz, hogy ezen euro emlékérmék forgalma hatékony legyen.

(5) Azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euro, lehetővé kell tenni olyan, gyűjtőknek szánt euroérmék kibocsátását is, amelyeket nem forgalomba hozatalra szánnak, és amelyeknek egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lenniük a pénzforgalmi érméktől. A gyűjtőknek szánt euroérmék csak a kibocsátásuk szerinti tagállamban minősülhetnek törvényes fizetőeszköznek, pénzforgalomba-kerülési céllal nem bocsáthatók ki.

(6) Helyénvaló, hogy a gyűjtőknek szánt euroérmék kibocsátásait az Európai Központi Bank által jóváhagyandó mennyiségekben tartsák nyilván, de nem kibocsátásonként, hanem összesítve.

(7) A jelenlegi elképzeléseknek megfelelően az illetékes hatóságoknak a költségek és a széles körű elfogadás kritériumai alapján rendszeres időközönként és gondosan meg kell vizsgálniuk az euroérmék és -bankjegyek különböző címleteinek használatát. A Bizottság mindenekelőtt hatásvizsgálatot végez az egy és két eurocentes érmék további kibocsátását illetően.

(8) Annak elkerülése érdekében, hogy valamely tagállamban pénzforgalomra alkalmas euroérméket semmisítsenek meg, miközben egy másik tagállamban szükség lenne ilyen érmékre, az ilyen érmék megsemmisítését megelőzően a tagállamok egyeztetnek egymással,

[1] HL C 273., 2011.9.16., 2. o.
[2] Az Európai Parlament 2012. május 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. június 26-i határozata.
[3] HL L 9., 2009.1.14., 52. o.
[4] HL L 83., 2010.3.30., 70. o.
[5] HL L 139., 1998.5.11., 1. o.
[6] HL L 139., 1998.5.11., 6. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „pénzforgalmi érme”: olyan, forgalomba hozatalra szánt euroérme, amelynek címletét és technikai jellemzőit a 975/98/EK rendelet határozza meg;

2. „emlékérme”: olyan pénzforgalmi euroérme, amelyet a 975/98/EK rendelet 1h. cikke szerinti alkalomról való megemlékezésre szántak;

3. „gyűjtőknek szánt érme”: olyan, gyűjtésre szánt euroérme, amelyet nem forgalomba hozatalra szántak.

2. cikk

Az euroérme típusai

(1) A tagállamok kétféle euroérmét bocsáthatnak ki: pénzforgalmi érmét és gyűjtőknek szánt érmét.

(2) A Bizottság hatásvizsgálatot végez az egy és két eurocentes érmék további kibocsátását illetően. E hatásvizsgálat az ezen érmék tényleges előállítási költségeit figyelembe vevő, és azt az érmék értékével és hasznával összevető költség-haszon elemzést is magában foglal.

3. cikk

Pénzforgalmi érmék kibocsátása

(1) A pénzforgalmi érméket címletértéken kell kibocsátani és forgalomba hozni.

(2) A tagállam által kibocsátott pénzforgalmi érmék kis, a teljes kumulált nettó érték és mennyiség 5 %-át nem meghaladó hányada – csakis azokat az éveket figyelembe véve, amelyekben a nettó kibocsátás pozitív volt – a címletértéken felül is kibocsátható, ha ezt az érme különleges minősége, az egyedi kiszerelés vagy bármely más járulékos szolgáltatás indokolja.

4. cikk

Emlékérmék kibocsátása

(1) Azon tagállamok mindegyike, amelyek pénzneme az euro, évente legfeljebb két emlékérmét bocsáthat ki, kivéve az alábbi eseteket:

a) az emlékérméket az összes tagállam, amelyek pénzneme az euro, közösen bocsátja ki; vagy

b) az emlékérme kibocsátását az államfői tisztség ideiglenes megüresedése vagy átmeneti betöltése indokolja.

(2) Az egyes kibocsátások alkalmával forgalomba hozott emlékérmék teljes száma nem haladhatja meg az alábbi két felső határ közül a magasabbikat:

a) az emlékérme kibocsátásának évét megelőző év kezdetéig az összes tagállam által, amelynek pénzneme az euro, forgalomba hozott kéteurós érmék teljes kumulált nettó számának a 0,1 %-a; ez a felső határ az összes tagállam által, amelynek pénzneme az euro, forgalomba hozott kéteurós érmék teljes kumulált nettó számának 2,0 %-ára növelhető, ha a megemlékezés tárgya széles körben elismert, szimbolikus alkalom; ebben az esetben a következő négy évben a kibocsátó tagállam nem bocsát ki a megnövelt felső határt kihasználva másik emlékérmét, és megindokolja a magasabb felső határ választását; vagy

b) az emlékérme kibocsátásának évét megelőző év kezdetéig az érintett tagállam által forgalomba hozott kéteurós érmék teljes kumulált nettó számának az 5,0 %-a.

(3) Az összes tagállam által, amelyek pénzneme az euro, közösen kibocsátott, közös tervezésű emlékérmék kibocsátásairól a Tanács határoz. Azon tagállamok szavazati jogát, amelyek pénzneme nem az euro, az említett határozat elfogadásakor fel kell függeszteni.

5. cikk

Gyűjtőknek szánt érmék kibocsátása

(1) A gyűjtőknek szánt érmék csak a kibocsátásuk szerinti tagállamban minősülnek törvényes fizetőeszköznek.

A kibocsátó tagállamnak egyértelműen és könnyen felismerhetőnek kell lennie az érmén.

(2) Annak érdekében, hogy könnyen megkülönböztethetők legyenek a pénzforgalmi érméktől, a gyűjtőknek szánt érméknek teljesíteniük kell az alábbi feltételek mindegyikét:

a) címletértéküknek különböznie kell a pénzforgalmi érmék címletértékétől;

b) rajzolatuk nem hasonlíthat a pénzforgalmi érmék közös oldalához, és ha a rajzolatuk hasonlít bármely pénzforgalmi érme nemzeti oldalához, a megjelenésüknek összességében így is könnyen megkülönböztethetőnek kell lennie;

c) színük, átmérőjük és súlyuk közül legalább kettő tekintetében jelentősen el kell térniük a pénzforgalmi érméktől; az eltérés jelentősnek tekintendő, ha annak mértéke a tűréshatárokkal együtt a pénzforgalmi érmékre meghatározott tűréshatárokon kívülre esik; és

d) peremük nem lehet finoman recézett vagy „spanyol virág" alakú.

(3) A gyűjtőknek szánt érmék címletértéken vagy afelett is kibocsáthatók.

(4) A gyűjtőknek szánt érmék kibocsátásait az Európai Központi Bank által jóváhagyandó mennyiségekben kell nyilvántartani, összesített alapon.

(5) A tagállamok minden megfelelő intézkedést meghoznak annak visszaszorítására, hogy a gyűjtőknek szánt érméket fizetőeszközként használják.

6. cikk

A pénzforgalmi érmék megsemmisítését megelőző egyeztetés

Az olyan pénzforgalmi érmék megsemmisítését megelőzően, amelyek az euroérmék hitelesítéséről és a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék kezeléséről szóló, 2010. december 15-i 1210/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 2. cikkének b) pontja értelmében nem a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék, a tagállamok a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság illetékes albizottságán keresztül egyeztetnek egymással, és tájékoztatják azon tagállamok pénzverdéinek igazgatóit, amelyek pénzneme az euro.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	A. D. MAVROYIANNIS

[1] HL L 339., 2010.12.22., 1. o.